

ст.
загуба же
неграм

ТРИ НАПРАВЛЕНИЯ.

12 Година

32 Лекция на Оощия клас

26.IV.1933 година, сряда 5 ч.с.

ИЗГРЕВ СОФИЯ

Добрата Молитва.

Ще прочета няколко стиха за размисления днес. "Яма да ги обяснявам. Всеки да размишлява и да види какви мисли ще му дейдат. Учителят прочете от Евангелието на Иоана от 6-тата глава от 11-15 стих включително.

Има някои елементарни погрешки, които като се правят, не пренасят голямо зло. Така че те са погрешки, но нямат последствие. Запример, ако испуснеш в българския език Ъ на края или на френски ако пропуснеш няма "е" не е голяма погрешка. Погрешка е, но и без него може. Но, ако в средата на коядова дума пропуснеш някоя буква, изгубиш целия смисъл, тогава погрешката е голяма. Тогава погрешка има в правописа. Някои хора обръщат внимание на красотата на буквите. Че е толкоз до съдържанието, отколкото до формата. Писмото може да е красиво, но може да е безсъдържателно. А пък може да няма никаква красота, да е соутано, но да има съдържание. За предпочитане е съдържанието пред формата. Това за предпочитане е едновременно да бъде и съдържанието и формата. Това са ояснения сега. Но трябва да се направи паралел с вътрешния живот. У человека има нещо, което купца или по форма или по съдържание или по смисъл. Човек в три направления трябва да работи. Трябва да изправя формата, да допълва съдържанието и трябва да прилага смисъла, онова, което знае. Трябва да знае къде е погрешката му, дали е в физическият свят, в духовния или в Божествения. Или трябва да знае дали погрешката е в нашите чувства, мисли или постъпки. Формата всякога дава движение. Движение то е свързано с формата. Интенсивността е свързана с съдържанието. Едно чувство може да бъде интенсивно, слабо или съвсем. Радостта може да я чувствува като голяма радост или като малка радост. Скръбта може да я чувствува като голяма скръб или като малка скръб, а пък мислите се отличават с разширение. Искълка в дадения случай може да завземе малък простор или голям простор. Това е отвлечено, понеже, всички сте свикнали като децата на конкретни работи. За някой деца един бонбон струва много повече отколкото майка му да му облече новите дрехи. Понеже, обличането на дрехите е нещо външно, а пък обносионите са нещо вътрешно. Детето, ако го попитате ще каже: бонбони ми дайте.

Вземете вашите разсъждения. Тие считате някой човек за духовен. Духовният счита, че са задължени към него и казва: Аз живея толкоз години духовен живот и какво ми даде Господ? Че този живот е ~~възжен~~ за теб. Толеден е за тебе. Ако ще искаш отгоре на

това. Запример, да ядеш 10 години това, което някой ти е давал и сега да искаш да ти платят затова, че си ял. Някой казва: "10 години вярва по този път. Че ако си вървял по този път, това не заради мене, а е заради теое. Трябва да го извървиш." ти казваш: Плати ми. Философия! После вдига се спор между двама души кой колко път е извървял. Това е безполезно. Яма какво да се спори. Който извървял повече, ползува се повече. Който извървял по-малко, по-малко се ползува. А който нищо не е извървял нищо не се ползува. ~~е~~ какжете: Условията. Условията ги оставете. Те са празна работа. ~~т~~ Това са заобвления само и никакъв резултат няма.

Вземете пеенето. Секи трябва да пее за сеое си най-първо. Вие се спъвате най-първо си мислите какво ще кажат хората. Две неща ще кажат хората: Или че пееш дооре или че не пееш деоре. Или ще те похвалят или няма да те похвалят. Ти за похвала ли искаш да пееш? ~~и~~ хвали се ти. Някой път си кажи: Пях хубаве. Друг път си кажи: ~~е~~ ми се харесва това мое пеене.

Ако има някой, който да разсира пеенето пе-добре от теб добре. Но да те хвали онзи, който нищо не разбира от пеенето, е смешно. ~~и~~ Аз вземам пеенето не като едно развлечение. ~~и~~ Пеенето е едно средство за трансформиране на божествените енергии. Ти не може да трансформириш една божествена енергия и да я туриш на работа, оез пеене. Това ти трябва да го знаеш. ~~и~~ Пеенето е един метод едно средство за тази цел. ~~и~~ Ти не може да туриш една енергия на работа, каквато и да енергия без пеене. Пеенето е средство. Ти трябва да пееш, за да придобиеш известни енергии. Запример един болен е изгубил енергията си, ако този болен не пееше, щеше да умре. ~~и~~ като пееш ще добиеш тази енергия, за да живееш. Ти казваш: Аз не зная да пея. ~~и~~ Е се научиш. Ти имаш средство, за да трансформириш божествените енергии в себе си, чрез пеенето. Трябва да пееш. Най-първо ще мърмориш малко, шумоление. Ти пееш и после това шумолене ще се превърне в музика. Неразораните работи са шум. Не са музикални. Разораните работи са всякога музикални. Там, дето има разбиране има музика. Правилното говорене е музика. Там не говориш добре ти нямаш музикалност. Когато пееш трябва да соръщаш внимание на това, което пееш и изговаряш. ~~и~~ Запример "Грее слънцето" пееш. Като кажеш: Грее слънцето. Трябва да проникнеш в трите свята. В трите свята това слънце трябва да изгрее. ~~и~~ Ти пееш грее слънцето, а пък имаш друга идея в ума си, и мислиш, че тази идея, която имаш е много висока, пък тя никак не е висока. Запример имаш идеята да градиш къща. Само като грее слънцето, ти може да съградиш къщата. Защото онези същества, които дойдат да работят, при светли-

ната могат да работят, при слънцето. ~~и~~ Ай-първо това слънце трябва да грее в всички области на твоя живот, за да се реализира градежът на твоята къща. ~~Градежът на къщата зависи от~~ има ^{връзка} ~~онези~~ мисли, които имаме в нас. Или с някои думи или с някоя постъпка.

~~Има нещо, което човек трябва да реализира в себе си. Например всеки от вас иска да бъде богат. Има някои неща, които за възможност да разберете. Например разбирайте думите, здрав човек, богат човек. Здравето на човека зависи от това пее ли той или не. Човек, който пее, това показва, че мисли, че има добри чувства и че постъпва добре. Богат да ли дадат възражение, че не всяко това е верно. Е е верно само в едно отношение: Когато не пее добре. Но щом пее добре, винаги положителните мисли, чувства и постъпки вървят добре.~~

~~например сега песента: "Грее слънцето", ако ви кажа: я ми изпеете песента: Грее слънцето, вие ще кажете. Ще пея както е там дадена. Там е даден само модела. /Сестра Олга изпя първите две думи/. Това е един начин, това е една мярка. Правилна ли е тази мярка? Не, на това липсва нещо. Някой казва: Грее слънцето". И се очудва, приятно му е, как ще изпееш това? Трябва да имате вдъхновение. Който може да го изпее, ще му дам един лев. Ако ви оях казал 100 хиляди лева, всеки ще искаше да пее. За мене един лев струва повече от колкото 10.000 хиляди лева. Представете си, че аз ви давам едно семенце. Също затова семенце има място да го посадиш. Другото ще бъде товар, ако ви дам повече.~~

~~Аз ви давам правилен начин за разсъждение. Трябва да разсъждавате по най-простия начин на живота. Ако изпеете: Грее слънцето, може да станеш проводник на една Божествена енергия. Това е наука. Преди пеенето ти си бил в най-здравословното състояние, а пък като изпееш три четири пъти "Грее слънцето" да станеш здрав, да ти е приятно да ходиш и болката да изчезне. Тогава туй пеене има смисъл. Защото неестественото състояние спъва човека. Имаш една малка мъчинотия и мислиш, че тя не може да се поправи. Оже да е идея, може да е идеята на някой религиозен човек, който казва: Господ не ме обича. Някоя жена казва: Юкоимият ме забравил. Майката казва: Детето ме забравило. Търговецът казва: Клиентите ме заравиха. Учителят казва: Училиците ме забравиха. Якои път е хубаво да те заоравят хората. Например, приятно е да те забравят дедективите. Якои път е приятно да те заоравят стражарите да те оият. Но якои път е неприятно, тези, които чакаш да ти донесат храна, да те заоравят или да забравят~~

да ти платят навреме. Вие се спъвате от вашето минало. т.е. в вас има известни идеи. Вие искате да постигнете нещо. Скромни сте всички, искате да бъдете богат и, но криете. Аз разбирам, той иска да е богат, а иска да покаже, че е скроен, че не е лаком. Човек трябва да бъде богат. Казано е: "Богатите няма да влязат в Царството Божие. Това не е добре преведено". Лакомите няма да влязат в Царството Божие. Лакомията, глупавият, грешникът, неправедникът няма да влязат в Царството Божие, а пък сега превеждат, че богатите няма да влязат. Христес не е казал така, както е думата на български. На английски е така, постоянно повтарят това. Ако богатият няма да влезе в Царството Божие, оставете богатството, и ако всички сиромаси ще взялат в Царството Божие, тогава защо се оплаквате от сиромашията? Това е неразбране. Сиромахът е на който му липсва нещо. Той не трябва да бъде сиромах, нищо повече. Това е отрицателна дума. Сиромахът и богията са процеси. Богатият, който не е щедър, няма да влезе в Царството Божие. Сиромахът, който е сиромах и не е търпелив, той няма да влезе в Царството Божие. Ищо повече. Следователно, ти като сиромах имаш една отрицателна дума, с която да развиеш търпението. Зад сиромашията се крие една положителна енергия. Ти трябва да туриш търпението, за да изкараш енергията и да я впрегнеш на работа. Ти казваш: Тогава ми вече да търпя сиромашията. Той никога не е търпял съзнательно. И богатият никога не е бил щедър. Той е бил щедър, когато му показват кобура и даде хиляда лева. Казват му, ако не дадеш 1000 лева, ще те утрепаме. Той казва: На 10 души дадох 1000 лева. - Да, но не по твоя добра воля, но чрез насилие. Че дойде при теб една комисия от млади жени и ще ти искат, но преди да дойде тази комисия, ти не отиде да дадеш, а трябваше тази комисия да дойде и да те увещава и да ти казва, че така ще приемеш Царството Божие. Това не е даване, а насилие. Ти трябва да имаш съзнание, че всички си имат си готов да дадеш за Царството Божие. Някой ще дойде и ще каже: Дай го сега. Никой няма право да ти каже: "Дай го". То е моя работа. А пък, аз ти казвам, то е твоя работа. Че ще те съди Господ то е Неговата работа. Дяволът ще те искушава, то е негова работа. Ако ме намери слаб, ще ме искуси, да да ме изпита. Някой път се сърдите на дявола. Търговец е той. Алъгва те той. Алъгал те е ти е обрал. Той е крив? Щом кажеш, че дяволът те е искусил, това показва, че дяволът е по-умен от тебе. Аз не съжалявам, че той ме е искусил, а казвам: Втори път като дойдеш, ще бъда внимателен. Дяволът по един и същи начин не те искушава, а все пак съвсем на начин. В света може да дойде искущението по един много естествен начин, по един много естествен път. Някой момък среща някоя мо-

ма и обърне се ума му. Той си има работа, но забрави работата. Закъснява като чиновник и ще те лъже началника си защо е закъснял. Щекаже, че баща му бил болен, а той ходеше по стъпките на крисавата мома и я поглеждаше.

Та казвам: Онова, което ни съблазнява, не е никакъв дявол, Този човек е видял някаква идея, което трябва да я реализира. Е че е лошо, да гледа той тази красива мома. Отлично е това, но в него има едно несъответствие. Той не знае пътищата, по които да добие тази красота. Нито тази красота е дебита от тази мома и тази красота е за нея, а не за него. Той трябва да се научи по кой път тя е добила тази красота, а не по външни пътища да взема тази красива мома. Ако той е грозен и тази красива мома няма да го направи щастлив. Ако е грозен и се ожени за нея, той ще има цяла оеля на главата си. Тази красавата жена не е заради него. Тази красавата жена е като една красива дума написана. Ти я чуеш на някой път, но нямаш право да вземаш тази дума. Ще я прочетешки ще мислиш за съдържанието и, като видиш един красив човек ще мислиш за онези условия, при които той е добил тази красота. В карисивият човек има нещо хубаво. Неговият поглед, движенията му, в думите му има нещо хубаво, което ти приляга на сърцето. И тогава ще се учим. Този красивият човек, в даденият случай е професор.

Като привеждам този пример из физическия свят, някой път той е опасен, за старите не е вреден, за онези от вас, които са 45 годишни не е вреден. Який път наричано, който е 20 годишен, ще му мръдна сърцето. Яви се желание у него да срещне тази красива мома. И на някоя улица се е заплеснал на някой прозорец. Това всичкото, което става в света е на мястото си. Ещата принадлежат на друг свят. Красотата принадлежи на един по-висок свят. Красивите работи са не заради нас. Ние сме само зрители, те са изложени. Егато един художник излага своите картини, той ги излага за художниците, които разбират от изкуството му, а пък минава един обикновен човек, който поглежда ова изложение, не е заради него. И той може да се радва, той е преходен пътник, той не трябва да мисли, че изложението е заради него, но той трябва да се радва, че е попаднал да види тези картини. Красотата не е за хората на земята, а за ангелите. Який път те обичат да проявят красиви работи. И като минава някой ангел покрай някой красив човек, спират се, гледат го, знайат, ка кво нещо е красотата. Тя е за ангелите, а пък покрай ангелите се ползва и ние. Е все на земята правят своите изложение между хората, За 5-6 години, за 10 години и после си вдига изложението. Значи, докато ангелите поддържат изложението, има изложение, а като си вдигнат изложението, няма изложение. И момата тогава не е красива вече.

Тази мома е красива, понеже, тя има известна идея, постъпките, мислите, чувствата са, които я правят красива, но един ден тя изгуби своите мисли, чувства, постъпки или идеи и ги замести с някои по-долни, не е така красива, както по-рано. Тя е изгубила първите си идеи, чувства и постъпки. Следователно, който губи, слизи надолу. И после като погледнеш, тя е станала някоя обикновена мома. "Яма онази красота, очите нямат онзи жар, устата не са подвижни, да блика живот в тях. Сега са нещо мъртво."

В живота ще оъдеш винаги млади и никога не е старява. Единствената красота е в Вечното Начало. Човек трябва да дава ход на Божествените мисли, човек трябва да има желание да бъде проводник на нова хубавото, красивото, Божественото, което се намира в Божествения свят.

Как ще изпеете: "Грее слънцето" но нов начин. Един учител давал на учениците си да решат една мъчна задача и целият клас не могъл да я реши. Такава учениците казали: Кажи ми задачата учителю. Но той казал: Вторият път. И учителят някой път не знае задачата и той се намира някой път в трудно положение.

Основната мисъл е: Свържете се с Божественото. Вие се вплитате с физическия свят. Вие всяко се вплитате с постиженията на физическото поле и с онази идея да имате пари за черни дни. Ще ви приведа един пример: Преди няколко дни дойде една сестра от света, доора, умна, много интелигентна, разоира, схваща, много красиво, хубаво има нещо в нея. След като говорихме дълго време, тя казала: Кажи ми нещо, което мога да занеса с себе си, кажи ми нещо, което мене ми трябва. Аз я погледнах и и казах: Ти си мн ого пестелива, но не економична. Нещата в 9 възела ги връзваш, но не си економична. Ти харчиш нещата много. Чепърва трябва да учиш економия. Понеже, пестеливостта си наследила, а пък економията сега трябва да учиш какво нещо е економия, после ти си чрезмерно честолюбива. Чуваво нещо е това и казах: Я минава за българка. Казах и тъй както те гледам, не мен ми се струва, че си българка, по лицето, които по линиите, които има ш не приличаш на българка. В тебе има нещо внесено германско, английско, пак прав ли съм и казах. Я каза, че съм прав. Каза баща и майка и какви били и моята теария излезе права. Я минава за българка, името и българско, но линиите и показват че има нещо английско, но че има и славянска кръв. Това хубавото в нея, седължи на сляванското. Казах и: Ти трябва да превърнеш своето честолюбие в самоуважен ие. т.е., нова, което мог е вложил в твоята душа, да го разработиш. А пък честолюбие е външна озовивка. Тази обивка

някой път става много тежка. Ето какво разоирам под думата честолюбие: Представете си, че в един летен ден, при 35 градуса температура, си туриш кожух, за да не се простудиш, това е честолюбие. Или честолюбието може да се сравни с следното: Зимно време при 50 градуса студ си се облякъл с бели, тънки дрехи, това е пак честолюбие. Ще туриш една дреха, която да пази топлината на тялото ти. Аз наричам самоуважение следното: "Амоуважението е една дреха, за да пазиш обикновената ежествена топлина на организъма си, а пък честолюбието е една дреха, която ти по свое осмотрение си турил, не ти е приятно и казваш: Много ми е тежко тежък кожуха или казваш: Истин ах и трепериш под дрехите. А пък са ~~уважението~~ е основа. Вътрешно достойност, в което се пази доore естествената топлина." Това е лоша дума тази честолюбие. Я не е лоша дума. Той люби честността, обича честността, не обича да лъже, но е малко сприхав, обижда се. "Ие сме притурили други качества и думата взема иече друго направление. Ако под понятието честолюбие, разбираш честност, то е право, но ако ви есещ в понятието честолюбие, мисълта за докачение, тогава си на крив път. Никога не се занимавай с отношението, което хората имат към тебе. И нямаш време да се занимаваш с това, какво хората мислят за тебе. Това да не те интересува. И тогава, ако се занимаваш с това, няма да имаш време да си гледаш работата. В даденият случай мене трябва да ме интересува работата, която ми е дадена от невидимият свят, какво трябва да свърши днес. Това е важно, да свърши работата си. А пък като остане време, после мога да мисля какво мислят хората за мене. И хората ще мислят или че съм свършил добре работата си през деня или че не съм я свършил добре. Това ще мислят, ако знаят.

Уега за песента: "Грее слънцето". Вие н е може да разрешите въпроса, докато слънцето не грее. Представете си, че вие пеете на слънцето, как ще му пеете. Так оихте му попяли? "Якой ще каже, че е остарял. Но ^{вие} имате съвсем остаряли схвашания. като изгрее слънцето, това ще го кажете музикално. "Първият тон трябва да бъде поттик, движение. Трябва да даше поттик, движение чрез първият тон. Най-худовото, което притежаваш в физическият свят е движението. В физическият свят всяко едно движение, всяка една стъпка, е едно незаменимо огатство, за онзи, който разоира ~~търдането~~ на ръката или местеното на очите нагоре, всяко външно движение е едно бъртетве огатство. "А тонът си, аз трябва да дам движение. "Най-първо ще дам движение, а след това ще дам съдържание на тона. - Чувствата си и после смисъл. Три неща трябва да съдържа пеенето. Поттик на движението. Като мисля "Грее слънцето". като че искам

да тръгна към него и след това трябва да образувам една вътрешна връзка между слънцето и мене, и след това на трето място, да разоера смисъла на това съдържание, което е вътре. В мене да се роди един поттик, едно движение към слънцето. Някой път малкото дете отива към майка си, а някой път ма ~~й~~ката отива към детето си, ~~и~~ огато майката отива към детето, тогава любовта на майката е по-голяма, а когато детето и ~~т~~ав отива към майката, тогава любовта на детето е по-голяма. ~~и~~ огато майката ^{всакога} отива към детето си, тогава казваме, че тази майка ще страда. ~~и~~ огато детето отива към майка си, казваме, че това дете ще стане човек. Ако това дете отива при майка си и плаче, няма да стане човек, но ако не плаче ще стане човек. Някой път вие отивате при ~~т~~ога и все хленчите. Детето ще разхаже на майка си, кой го е ударил, кой го е бутнал, кой му е казал нещо лошо. Майката дава внимание, кое е било основа дете. Така ще направи майката, която не е умна. А пък умната майка ще потува детето си по рамо-то и ще каже: ~~Няма нищо.~~

~~"О~~й ще изпее "Грее слънцето". - Левът ще остане заради мене. Ако ~~тук~~ не можете, у вас си пейте тази песен. Най-тъкните движение, приемете съдържанието в сега си и после разоерете смисъла. Какво движение ще дадеш при думите "Грее слънцето?". Един лев пак давам. Движе-ние трябва да има тук. /Учителят направи движение/. Всички лева.

~~X~~ Ако ние в малките неща няма ~~и~~ видяхме ~~и~~ожественото съдържание, то-гава животът няма смисъл. Ако ти в една стълка, която правиш, не видях дългоокия смисъл на основа, което минава и движи крака ти. А именно цял разумен свят! Много пъти, когато ти ходиш има хо-ра, в разумни същества, които те гледат, че ходиш и се радват. Хиляди души болни като те гледат, че ходиш, тупат сърца-та има и се радва ти. Ти си идеал за тях. ~~X~~ Хиляди души болни могат да ги излекувам само като ходя. Аз ще се посмех малко, че дифилирам и гледаш, че и те почнали да дефилират. Някой от вас не знаят да ходят. Идеални същества са тези, които никога не са били болни. А пък онзи, който е боледвал и той е до Ѹръ. Някой път у вас има някой болезнени състояния: "якоя болна мисъл, чувства, постъпки, не сте доволни." Якоя ангел минава, и те подканя да се движиш. Ти заоравши, че те боли крака и като те боли крака, казваш: Много ти благодарай, че дойде, за да оценя здравето и оолестта ще си виде. А пък ти казваш: Тази пуста болест, как дойде и ми стегна крака. Така не се казва. Ти полагодари. Като дойде болестта, тя ти казва: Ти си хванал крив път, с твоите мисли, чувства и желания, къде отишаш. Ти пуша болестта. Ти казваш: Махай се оттук, не е твоя работа. А пък болестта те обича, не си отива.

Ако всяка болест е един възлюблен, който те обича и те е хванал за крака. Тогава добре, че не знаете тази истина. В новия живот, ако така не разоирате, животът не може да се осмисли. Като върви човек да благодари, че може да ходи. Като стане сутринта да отправи ума си към Бога, че има едно хубаво чувство, да отправи ума си към Бога и да благоради, че има една хубава мисъл и да бъде радостен. Благодари на Бога, че може да ходиш, че чувствуваш, че мислиш. Това е смисълът на живота. И онова богатство, което ще остане за тое.

ОТЧЕ НАШ.